

**UCHWAŁA NR XXXII/198/2026
RADY MIEJSKIEJ W ŻYWCU**

z dnia 26 czerwca 2026 r.

**w sprawie odmowy uzgodnienia projektu Uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego w sprawie Parku
Krajobrazowego Beskidu Małego – części położonej w województwie śląskim.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 oraz art. 89 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662) oraz art. 16 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2026 r. poz. 13 ze zm.), Rada Miejska w Żywcu uchwala, co następuje:

§ 1.

Odmawia się uzgodnienia projektu Uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego w sprawie Parku Krajobrazowego Beskidu Małego – część położona w województwie śląskim.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta Żywca.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Żywcu

Jarosław Gowin

Uzasadnienie

Pismem z dnia 28 maja 2026 r. Dyrektor Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego w Katowicach, działając na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13 ze zm.), zwrócił się z wnioskiem o uzgodnienie projektu uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego w sprawie Parku Krajobrazowego Beskidu Małego – w części położonej w województwie śląskim.

Park Krajobrazowy Beskidu Małego został utworzony na mocy Rozporządzenia Wojewody Bielskiego nr 9/98 z dnia 16 czerwca 1998 r. w celu zachowania, popularyzacji i upowszechniania wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych w warunkach racjonalnego gospodarowania, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju. Przebieg części jego otuliny został następnie zmodyfikowany Rozporządzeniem Wojewody Bielskiego nr 23/98 z dnia 17 grudnia 1998 r.

W dniu 1 sierpnia 2009 r. weszła w życie ustawa z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 ze zm.). Na mocy tych przepisów kompetencje w zakresie tworzenia i likwidacji parku krajobrazowego, określania jego nazwy, obszaru, przebiegu granic, szczególnych celów ochrony oraz obowiązujących zakazów zostały przekazane sejmikowi województwa (w miejsce dotychczasowych uprawnień wojewody). Zgodnie z art. 35 powołanej ustawy, dotychczasowe akty prawa miejscowego zachowały moc do czasu wejścia w życie nowych regulacji wydanych na podstawie zaktualizowanych upoważnień ustawowych. Niniejszy projekt uchwały Sejmiku zmierza zatem do dostosowania podstawy funkcjonowania parku do obecnych wymogów ustawy o ochronie przyrody.

Zgodnie z art. 16 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, projekt uchwały sejmiku województwa w sprawie utworzenia, zmiany granic lub likwidacji parku krajobrazowego wymaga uzgodnienia z właściwą miejscowo radą gminy. Ustawa w art. 16 ust. 4b ściśle określa ramy prawne tego procesu, stanowiąc, że rada gminy może odmówić uzgodnienia projektu wyłącznie w przypadku, gdy jego przyjęcie prowadziłoby do ograniczenia możliwości rozwojowych gminy, wynikających z ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego lub miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (mpzp), w stopniu nieproporcjonalnym do wartości, jakie park krajobrazowy ma chronić.

Rada Miejska w Żywcu, działając na podstawie powołanych przepisów, odmawia uzgodnienia przedłożonego projektu uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego.

Główną przyczyną odmowy jest całkowity brak sprecyzowania jakichkolwiek ustaleń dla otuliny Parku Krajobrazowego w przedstawionym projekcie uchwały. Brak jasnych regulacji dla strefy otuliny powoduje stan niepewności prawnej i uniemożliwia ocenę, jakie ograniczenia w zagospodarowaniu przestrzennym będą faktycznie obowiązywać na terenie miasta. Rzutuje to bezpośrednio na możliwość realizacji polityki przestrzennej określonej w studium oraz w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego Gminy Żywiec.

Wprowadzenie jakichkolwiek obostrzeń powinno wprost wynikać z rzetelnych, kompleksowych badań oraz analiz środowiskowo-przestrzennych. Przeprowadzenie szczegółowych ekspertyz w odniesieniu do obszarów objętych parkiem krajobrazowym pozwoliłoby na obiektywne wyznaczenie terenów o najwyższych, unikalnych walorach. Aktualny kształt proponowanego dokumentu – pozbawiony takiego podłoża analitycznego – nie pozwala na zindywidualizowaną ocenę potencjału krajobrazowego poszczególnych części parku.

Skoro nadrzędną zasadą funkcjonowania parku krajobrazowego jest ochrona wartości przyrodniczych przy jednoczesnym zachowaniu istniejącego krajobrazu, Rada Miejska w Żywcu wnioskuję o przeprowadzenie szczegółowych analiz krajobrazowych. Pozwoli to z jednej strony wyznaczyć obszary realnie cenne, z drugiej zaś – wykluczyć z obostrzeń tereny o stosunkowo niewielkich walorach, które mogą zostać przeznaczone pod inwestycje z uwzględnieniem zasady zrównoważonego rozwoju.

W orzecznictwie sądów administracyjnych dominuje pogląd, że wprowadzanie ograniczeń w korzystaniu z zasobów środowiska musi mieć charakter zindywidualizowany i uwzględniać lokalne realia. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 21 września 2017 r. (sygn. akt II SA/Sz 849/17), modyfikacja ustawowych zakazów oraz wyjątków od nich jest dopuszczalna i możliwa, o ile nie wykracza poza ramy art. 17 ustawy o ochronie przyrody i znajduje racjonalne, poparte badaniami uzasadnienie. Wprowadzane zakazy muszą brać pod uwagę specyfikę chronionego obszaru w taki sposób,

aby nie wypaczać sensu ochrony, a zarazem nie paraliżować bezpodstawnie życia społeczno-gospodarczego.

W ocenie Rady Miejskiej, przyjęcie uchwały w obecnym brzmieniu istotnie i negatywnie wpłynie na możliwości rozwojowe Gminy Żywiec, wynikające z obowiązującego studium oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Stopień tego ograniczenia jest całkowicie nieproporcjonalny do wartości, jakie Park Krajobrazowy ma chronić. Tym samym w sprawie bezsprzecznie zachodzi przesłanka odmowna, o której mowa w art. 16 ust. 4b ustawy o ochronie przyrody.

Rada Miejska w Żywcu w pełni popiera samą ideę ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych Beskidu Małego. Ochrona ta musi być jednak realizowana z poszanowaniem praw i słuszych interesów mieszkańców, bez arbitralnego blokowania rozwoju gospodarczego. Uchwalenie rygorystycznych zakazów bez wcześniejszych badań terenowych znacząco ingeruje we władztwo planistyczne gminy oraz ogranicza konstytucyjne prawo do rozporządzania nieruchomościami. Wprowadzenie nieskonsultowanych restrykcji doprowadzi do silnych protestów oraz konfliktów społecznych, odbierając samorządowi i mieszkańcom realny wpływ na kierunki rozwoju lokalnego. Z chwilą, gdy dla parku krajobrazowego, a zwłaszcza jego otuliny, zostaną nałożone sztywne zakazy, to one – a nie wola społeczności lokalnej – będą determinować sposób zagospodarowania przestrzeni.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 140 Kodeksu cywilnego, prawo własności może być ograniczane wyłącznie przez ustawę oraz zasady współżycia społecznego. Ponadto art. 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej określa prawo własności jako jedno z podstawowych praw podlegających równej dla wszystkich ochronie prawnej. Ograniczenie własności dopuszczalne jest tylko w drodze ustawy i wyłącznie w zakresie, w jakim nie narusza ono istoty tego prawa. Próba narzucenia niejednoznacznych ograniczeń przestrzennych, nieopartych szczegółowymi analizami, stanowi nieuzasadnione uszczuplenie konstytucyjnych praw właścicielskich i podważa zasadę zaufania obywatela do państwa i stanowionego przezeń prawa.

W świetle powyższej argumentacji prawno-rzeczowej oraz celowościowej, podjęcie niniejszej uchwały w sprawie odmowy uzgodnienia projektu uchwały Sejmiku Województwa Śląskiego w sprawie Parku Krajobrazowego Beskidu Małego – w części położonej w województwie śląskim – jest w pełni uzasadnione i konieczne.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Żywcu

Jarosław Gowin